

Fluturile și Lampa

În timp ce pestrițul fluture hoinărea zburând încoace și încolo prin întunericul nopții, zări deodată lumina unei lămpi. Se îndreptă numaidecât într-acolo și, rotindu-se în jurul lămpii în cercuri când mai largi, când mai strânse, se minună foarte de o asemenea frumusețe.

Dar cum nu se mulțumi doar s-o privească, îi trecu prin gând să se poarte așa cum obișnuia să se poarte și cu florile parfumate. Și îndreptându-și zborul în direcția lămpii, trecu plin de curaj pe deasupra flăcării, care îi pârlă marginile aripilor.

Fluturile căzu la piciorul lămpii, cu desăvârșire nedumerit de ceea ce i se întâmplase. Nu putea pricepe cum dintr-un lucru atât de frumos i se putea trage cuiva un asemenea rău și o asemenea nenorocire?

Și după ce își mai refăcu întrucâtva puterile, porni din nou în zbor. Dar de astă dată, trecând chiar prin flacăra lămpii, căzu deîndată ars. Îi mai rămase doar atâta brumă de viață cât să se gândească la pricina nenorocirii sale și, înălțându-și privirea spre flacără, gândi:

- O, lumină vicleană! Eu credeam că am găsit în tine fericirea! Acum plâng zadarnic dorința, când văd căci cu prețul vieții mele am cunoscut firea ta primejdioasă și distrugătoare!

Și după un plâns amarnic și cu căință, nefericitul fluture muri.

Unii oameni, aleargă spre plăceri ușuratică și necuviincioase, care li se par atrăgătoare (televizorul, calculatorul, discoteca...), fără să-și dea seama cât sunt de păgubitoare și ajung până la urmă să sfârșească precum fluturile.

Ispită și greșeală

În timp ce mergea pe drum, un băiat a văzut într-o grădină un pom frumos de crengile căruia atârnavă niște mere mari și roșii de-ți lăsau gura apă. Văzând băiatul că nu-i nimeni prin preajmă, ce s-a gândit? Bine ar fi dacă ar gusta și el câteva, așa, de poftă!

Dar cum să facă? Până la pom trebuia să treacă de un gard înalt și de o mare băltoacă. A stat el ce-a stat, s-a sucit, s-a învârit, dar nemaivând răbdare și-a zis: "Fie ce-o fi, eu mă duc după mere" și a-nceput să se cațare pe gard. Cu greu a reușit să ajungă în grădină, dar era supărat nevoie-mare, fiindcă își agățase haina într-un ghimpe din gard și o rupse. Acum, ce să mai facă! Nu mai putea schimba nimic. Ba, mai mult, grăbindu-se, a uitat de băltoaca plină cu noroi și s-a afundat în ea. Când în sfârșit a ajuns sub pomul cu pricina, a luat câteva mere, dar, uitându-se la el cum arată, și-a spus:

- E drept că am obținut eu ce-am vrut, dar a meritat oare? Haina mea cea bună e ruptă, încălțărilor și pantalonii murdari...

Cum stătea el așa și își plângea singur de milă, apare în livadă stăpânul casei. Când l-a văzut pe băiat cum arată i-a spus:

- Bine, băiete, trebuia să te chinuiești atâta pentru câteva mere? Uite ce-ai pățit! Ca să nu mai spun că nu înțeleg de ce-ai încercat să le iei pe furis? Dacă băteai la mine în poartă și mi-ai fi cerut câteva mere, eu ți-aș fi dat cu drag. Acum, haide în casă să te speli și apoi îți vei vedea de drum!

Tare bucuros și uimit a fost băiatul văzând bunătatea omului, dar, în același timp, și-a promis sieși că altădată nu va mai fi atât de nesăbuit și nu va mai păți asemenea rușine.

În viață nu este important doar să obții, ci și cum obții!

Sunt oameni care vor să aibă mai mult și atunci muncesc fără tihnă. Alții, însă, fură gândindu-se mereu cum să fugă de muncă și să înșele. Aceștia, ticăloșiți sufletește, singuri se înșală, fiindcă nu este totul să ai un lucru; contează intenția și cum l-ai obținut, cu înșelăciune sau cu dreptate!

...Omule!!! fii OM cinstit, drept și corect!

